

Μια σωτήρια αμφιβολία: Απόστολος Θωμάς

/ [Πεμπτούσία](#)

image not found or type unknown

Μια ξεχωριστή φιγούρα μάς παρουσιάζει η Εκκλησία μας αυτή την Κυριακή, την πρώτη μετά το Πάσχα. Είναι ο μαθητής του Χριστού, ο Απόστολος και άγιος Θωμάς. Ο «άπιστος» Θωμάς, όπως έχει παραμείνει στη λαϊκή έκφραση. Πώς, όμως, έχει προκύψει αυτή η αντίληψη;

Πηγή: www.saint.gr

Όλα, φυσικά, βασίζονται στην ευαγγελική διήγηση που αναφέρεται στη συνάντηση του αναστημένου Ιησού με το Θωμά. Η θεία οικονομία θέλησε ώστε ο Θωμάς να μην παρίσταται στην πρώτη συνάντηση που είχε ο Κύριος με τους υπόλοιπους μαθητές. Έτσι, όταν εκείνοι τον βρήκαν, του μετέφεραν τη συγκλονιστική εμπειρία που είχαν με τον ζωντανό και πάλι Δάσκαλό τους. Ο Θωμάς στάθηκε δύσπιστος σ' αυτά που άκουγε. «Πώς είναι δυνατόν να συμβεί κάτι τέτοιο», αναρωτήθηκε. «Πώς γίνεται να ξαναζωντανέψει κάποιος που είχε πεθάνει δύο μέρες πριν;». Γι' αυτό δηλώνει αμέσως: «Αν δεν δω ο ίδιος με τα μάτια μου αυτό που μου λέτε και αν δεν

βάλω τα χέρια μου στις πληγές Του, δεν πρόκειται να πιστέψω τίποτα!».

Για να είμαστε ειλικρινείς, ο Θωμάς συμπεριφέρεται όπως σχεδόν κάθε άνθρωπος. Που θέλει να βασίζει τις αντιλήψεις του σε ό,τι του λένε οι αισθήσεις του. Που θέλει να εξηγεί τα πάντα γύρω του με ό,τι του φαίνεται πιο λογικό. Αγνοώντας, ενδεχομένως, τους περιορισμούς του λογικού του, προσπερνώντας το γεγονός ότι δεν μπορεί να τα γνωρίζει όλα, ότι έχει μια περιορισμένη θέαση των πραγμάτων. Λησμονεί, για παράδειγμα, τα θεία δώρα στη ζωή του, όπως ακριβώς και ο Θωμάς λησμόνησε αυτά που είχε δει προηγουμένως: την ανάσταση του Λαζάρου, της κόρης του Ιαείρου, του γιου της χήρας στη Ναΐν, και όλα τα υπόλοιπα θαυμαστά που είχε τελέσει για τρία συναπτά έτη ο Διδάσκαλός του.

Και ο Κύριος; Πώς αντιδρά στις επιφυλάξεις του μαθητή Του; Πώς αντιμετωπίζει τη δυσπιστία του; Για άλλη μια φορά Τον βλέπουμε να συγκαταβαίνει στην ανθρώπινη αδυναμία, να δείχνει κατανόηση στον ανθρώπινο τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς και να καλεί το Θωμά να τον δει και να αγγίξει με τα χέρια του τα σημάδια από τις πληγές. Ουσιαστικά, μέσα από το πρόσωπο του Θωμά, απαντά στη δική μας δυσπιστία, στην καχυποψία και τις επιφυλάξεις μας. Γι' αυτό ακριβώς και οι Πατέρες της Εκκλησίας δεν αποδοκιμάζουν αλλά, αντίθετα, τον επαινούν το Θωμά. Γι' αυτό και η υμνογραφία της ημέρας τονίζει ότι Ο Χριστός «χαίρεται, όταν οι άνθρωποι Τον ερευνούν», Τον ψάχνουν και θέλουν να μάθουν γι' Αυτόν.

Τις απαντήσεις όμως σ' αυτή τη στάση του Θωμά μπορούμε να τις δούμε επιπλέον τόσο στο ευαγγελικό κείμενο όσο και στην υπόλοιπη εκκλησιαστική παράδοση. Καταρχάς, ο τιμώμενος Απόστολος δεν χρειάστηκε να ψηλαφήσει το άχραντο σώμα του Κυρίου: στην κλήση που του απευθύνθηκε, δήλωσε ευθέως ότι πλέον πιστεύει στην Ανάσταση. Εκτός αυτού, γνωρίζουμε ότι ταξίδεψε μέχρι τις μακρινές Ινδίες για να διαδώσει το χαρμόσυνο μήνυμα της ήττας του θανάτου. Αξιοποίησε, δηλαδή, την προσωπική του εμπειρία, θέτοντάς την στη διακονία του λόγου του Θεού. Όπως ακριβώς έκανε ο Πέτρος. Όπως δεν έκανε δυστυχώς ο Ιούδας.

Ας μην υποτιμούμε, συνεπώς, τόσο εύκολα τη στάση του Αποστόλου Θωμά. Ο ίδιος ο Κύριος δεν το έκανε. Και ο ίδιος ο Θωμάς δεν περικλείσθηκε σε μια αυτάρεσκη και αδιέξοδη αμφιβολία. Εξέφρασε αρχικά την ανθρώπινη αδυναμία του και κατόπιν μετέτρεψε τις επιφυλάξεις του σε μια ακλόνητη βεβαιότητα που βοήθησε τους συνανθρώπους του.

Πηγή: Εφημερίδα «Δημοκρατία», 11-5-2013